

## VALTIOVARAINVALIOKUNNAN MIETINTÖ 19/2003 vp

### Hallituksen esitys laeiksi verontilityslain 3 ja 12 §:n ja tuloverolain 124 §:n muuttamisesta

#### JOHDANTO

##### *Vireilletulo*

Eduskunta on 18 päivänä syyskuuta 2003 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi verontilityslain 3 ja 12 §:n ja tuloverolain 124 §:n muuttamisesta (HE 50/2003 vp).

##### *Jaostovalmistelu*

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

##### *Asiantuntijat*

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- neuvotteleva virkamies Merja Taipalus, valtiovarainministeriö
- ylitarkastaja Ilkka Karjalainen, Verohallitus
- kirkkoneuvos Matti Halttunen, Kirkkohallitus
- erityisasiantuntija Juha Mynttinen, Suomen Kuntaliitto
- talousarviopäällikkö Lauri A. Manninen, Helsingin kaupunki.

Valtiovarainministeriö on antanut asiasta kirjallisen lausuntonsa.

#### HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi verontilityslakia ja tuloverolakia.

Verontilityslakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että seurakuntien yhteisöveron jako-osuutta korotetaan 1,7 prosentista 0,1 prosenttiyksiköllä 1,8 prosenttiin yhteisöveron tuotosta ja valtion jako-osuutta alennetaan vastaavasti 78,55 prosentista 78,45 prosenttiin.

Tuloverolakiin ja verontilityslakiin ehdotetaan tehtäväksi yhteisöveron jako-osuusmuu-

toksia vastaavat muutokset. Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että muiden kuin yhteisöverojen ennakonpalautukset verovuodelta 2003 tehtävistä tilityksistä lähtien vähennetään verotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

Esitys liittyy valtion vuoden 2004 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2004 alusta.

## VALIOKUNNAN KANNANOTOT

### *Perustelut*

Valiokunta puoltaa hallituksen esityksen hyväksymistä muuttamattomana.

Hallituksen esityksessä on kaksi erillistä asiakysymystä, toisaalta seurakuntien verotuottomenetyksen kompensointi ja sen vaikutukset yhteisöveron jako-osuuksiin sekä teknisempi kysymys muita kuin yhteisöveroja koskevien ennakopalautusten maksuajankohdasta.

*Seurakuntien verotuottomenetyksen kompensointi.* Yhteisöveron jako-osuudet säädettiin moninaisten muutosten jälkeen pysyviksi vuonna 2002 (laki 1163/2002 — HE 123/2002 vp), ja niitä sovellettiin pysyvässä muodossa ensimmäisen kerran vuonna 2003. Nyt ehdotettu seurakuntien jako-osuuden korotus 0,1 prosenttiyksiköllä on tästä erillinen esitys, jolla pyritään lieventämään sitä verotuottomenetyksiä, joka seurakunnille aiheutuu tuloverolakiin ehdotetuista muutoksista.

Ehdotettu korotus kattaa valiokunnan saaman selvityksen mukaan noin 23 prosenttia seurakuntien verotuottomenetyksistä, yhteensä arviolta 22 miljoonasta eurosta. Täysi kompensatio edellyttäisi Kirkkohallituksen mukaan seurakunnille tulevan jako-osuuden korotusta 2,12 prosenttiyksiköllä.

Valiokunta on kiinnittänyt huomiota seurakuntien asemaan käsitellessään viime keväänä annettua hallituksen esitystä tuloverolain muuttamisesta (VaVM 6/2003 vp — HE 10/2003 vp). Valiokunta piti tärkeänä sitä, että seurakuntia kohdellaan tasavertaisesti kuntien kanssa ja että veroperusteiden muutoksen vaikutus seurakuntatalouteen olisi neutraali.

Hallitusohjelmassa on sovittu verotulomenetyksen korvaamisesta täysimääräisesti kuntien osalta. Seurakuntien asema on siten erillispäätösten varassa. Hallitusohjelmassa on sovittu lisäksi myös siitä, että yhteisöveron asema tutkitaan osana kuntien rahoitus- ja valtionosuusjärjestelmän kokonaisselvitystä.

Valiokunta pitää hyvänä sitä, että veroperusteiden muutosten vaikutuksia seurakuntien ta-

louteen on nyt esitetty kompensoitavaksi. Seurakuntien asemaa on kuitenkin perusteltua tarkastella uudelleen samassa yhteydessä, kun kuntien rahoitus- ja valtionosuusjärjestelmän kehittämistä tehdään päätöksiä.

*Muita kuin yhteisöveroja koskevien ennakopalautusten maksuajankohta.* Hallitus esittää nykyisen tilityskäytännön säätämistä pysyväksi, koska henkilöverotuksessa ei ole mahdollisuuksia siirtyä porrastettuihin valmistumisaikoihin vielä lähivuosina.

Valiokunta pitää esitystä perusteltuna ja katsoo Suomen Kuntaliiton tavoin, että tilityskäytäntöä tulee tarkastella uudestaan siinä yhteydessä, kun verotuksen valmistumisaikaa koskevia säännöksiä aikanaan uudistetaan.

*Kuntien asema.* Valiokunta on tarkastellut asian käsittelyn yhteydessä jossain määrin myös kysymystä yhteisöveron merkityksestä kuntataloudelle ja yksittäisille kunnille. Valiokunta on kuullut erikseen myös Helsingin kaupunkia, johon yhteisöveron jako-osuuksiin viime vuosina tehdyt muutokset ovat heijastuneet kuntataloutta merkittävästi heikentävällä tavalla.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan sisäasiainministeriö on asettanut 11.6.2003 johtoryhmän sekä valmistelevan työryhmän selvittämään kuntien rahoitus- ja valtionosuusjärjestelmän uudistamista. Tässä yhteydessä myös Helsingin asema on selvityksen kohteena.

Valiokunta pitää vireillepantua selvitystyötä perusteltuna ja tarpeellisena. Valiokunta korostaa lisäksi sitä perustuslakivaliokunnan kannanottoa, jonka mukaan perustuslaissa turvattu asukkaiden itsehallinto on suojattu *kussakin* kunnassa. Perustuslain kannalta ei siten riitä, että asiaa tarkastellaan valtion ja kuntien välillä kokonaisuuden tasolla (PeVL 41/2002 vp). Valiokunta pitää tärkeänä myös sitä näkökohtaa, että samalla, kun kuntien tehtävistä ja velvoitteista säädetään lailla, on myös huolehdittava siitä, että kunnilla on tosiasialliset edellytykset suoriutua tehtävistään (PeVM 25/1994 vp).

**Päätösehdotus**

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainvaliokunta ehdottaa,

*että lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina.*

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2003

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Olavi Ala-Nissilä /kesk	Pirkko Peltomo /sd
vpj.	Matti Ahde /sd	Iivo Polvi /vas
jäs.	Eva Biaudet /r	Virpa Puisto /sd
	Jyri Häkämies /kok	Markku Rossi /kesk
	Kyösti Karjula /kesk	Matti Saarinen /sd
	Jari Koskinen /kok	Anni Sinnemäki /vihr
	Pekka Kuosmanen /kok	Irja Tulonen /kok
	Reijo Laitinen /sd	Kari Uotila /vas
	Maija-Liisa Lindqvist /kesk	Jukka Vihriälä /kesk
	Mika Lintilä /kesk	vjäs. Bjarne Kallis /kd.
	Pekka Nousiainen /kesk	

Valiokunnan sihteerinä jaostokäsittelyssä on toiminut

valiokuntaneuvos Maarit Pekkanen.

## VASTALAUSE 1

**Perustelut**

Kuntatalous oli koko Lipposen II hallituskauden ylijäämäinen, ja viimeinen tilinpäätös näytti kunnille peräti miljardin euron ylijäämää. Viimeinen talousarvio 2003 paransi kuntien rahoitusasemaa nettona 128 miljoonalla eurolla ja vuotta aiempi 304 miljoonalla eurolla (indeksikorotukset mukaan lukien). Kuntien valtionosuudet kasvoivat kansantuotteen kasvuakin nopeammin.

Työnsä aloittaneella uudella Vanhasen (Jäätteenmäen) hallituksella oli valittavanaan joko panostaminen palveluihin ja vaikeimmassa olevien aseman kohentamiseen tai suuriin ylimääräisiin veronkevennyksiin. Vanhasen hallitus valitsi jälkimmäisen linjan.

Ensimmäiset ylimääräiset veronkevennykset toteutettiin jo tämän vuoden heinäkuusta lukien ja vuodeksi 2004 ehdotetaan lisää inflaation ylittäviä kevennyksiä.

Hallitus haluaa pienentää kuntien verotuloja kunnallisverotuksen ansiotulovähennyistä korottamalla. Valtionosuuksiin ehdotettu lisäys kuuluu käytännössä valtaosaltaan tästä aiheutuvan verotuoton menetyksen hyvittämiseen eikä enää riitä kuin osittain korvaamaan kustannusten nousua. Valtion tuloveroa puolestaan kevennetään reilusti yli inflaation samalla, kun kehyspäätöksellä, menosäännöllä ja alijäämärajoitteella menoja rajoitetaan. Lopputuloksena on, että valtionosuudet eivät korvaa kokonaan kustannusten nousua, saati että varmistettaisiin kuntien mahdollisuus suoriutua nykyisistä palveluista ja uutena tulevan hoitotakuun edellyttämästä omasta rahoitusosuudesta.

Keskustan ja sosiaalidemokraattien yhteinen Vanhasen hallitus onkin ensi töikseen kääntänyt kuntatalouden alijäämäiseksi. Tänä vuonna vuosikate romahtaa liki miljardi euroa (2,3 miljardista 1,4 miljardiin). Vuosina 2003—2007 kuntien vuosikate ei riitä arvioituihin noin 1,8 miljardin euron nettoinvestointeihin eikä edes käyt-

töomaisuuden poistojen rahoittamiseen. Kuntatalouden ennustetaan olevan 210—330 miljoonaa euroa alijäämäinen hallituskauden kaikkina vuosina. Alijäämää kertyy kehyskaudella yhteensä 1,1 miljardia euroa.

Vasemmistoliitto painottaa palveluja ja siksi pitää aiheellisena luopua inflaation ylittävistä veronkevennyksistä. Tämän lisäksi vasemmistoliitto haluaa parantaa kuntien mahdollisuutta huolehtia kansalaisen arjelle välttämättömistä hyvinvointipalveluista korottamalla valtionosuuksia ja korottamalla kuntien jako-osuutta yhdellä prosenttiyksiköllä yhteisöveron tuotosta pienentäen vastaavasti valtion jako-osuutta. Yhden prosenttiyksikön korotus kuntien jako-osuuteen lisää kuntien yhteisöverotuottoa vuositasolla noin 50 miljoonaa euroa. Ehdotamme tämän mukaista muutosta verontilityslakiin.

**Ehdotus**

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

*että valiokunnan mietintöön sisältyvä 1. lakiehdotus hyväksytään muutoin sellaisenaan, paitsi lain 12 §:n 1 momentti muutettuna (Vastalauseen muutos-*

*ehdotus), ja*

*että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana.*

**Vastalauseen muutosehdotus:**

12 §

*Veronsaajaryhmien jako-osuudet*

Valtion jako-osuus on 77,45 prosenttia, kuntien jako-osuus on 20,75 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,80 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seura-

**Vastalause 1**

**VaVM 19/2003 vp — HE 50/2003 vp**

kuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakun-  
tien yhteisöverosta.

(2 mom. kuten VaVM)

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2003

Iivo Polvi /vas  
Kari Uotila /vas

## VASTALAUSE 2

**Perustelut**

Valtion talousarvioesitys vuodelle 2004 on lievästä valtionosuuksien lisäyksestä ja kunnallisverotuksen kompensoimisesta huolimatta kuntataloutta kiristävä. Tämä on selkeä linjanmuutos edellisten vuosien kuntapolitiikkaan verrattuna, sillä vuodesta 2000 vuoteen 2003 budjettien nettovaikutukset kuntatalouteen olivat selkeästi positiivisia. Kuntien heikkenevä taloustilanne vaikuttaa suoraan kuntien mahdollisuuksiin tarjota asukkailleen laadukkaita peruspalveluja.

Kuntien osuus yhteisöveron tuotosta on vähentynyt merkittävästi viime vuosina tehtyjen uudistusten myötä. Samalla vuonna 2001 toteutettujen kuntataloutta vakauttavien toimien yhteydessä tehdyt muutokset yhteisöveron jako-osuuksiin ovat kohdelleet joitakin kuntia epäoikeudenmukaisesti.

Kuntien heikentyvä taloustilanne vaatii kuntien osuuden yhteisöveron tuotosta palauttamista tasolle, jolla se oli ennen edellistä muutosta. Muutoksella kannustetaan kuntia aktiiviseen elinkeino- ja työllisyyspolitiikkaan ja sitä kautta oman tulopohjansa vahvistamiseen. Tästä hyötyvät tasausjärjestelmän vuoksi myös ne kunnat, joiden yhteisöverotulot ovat vaatimattomampia.

Kuntien osuutta yhteisöveron tuotosta nostettaisiin nykyisestä 19,75 prosentista takaisin 23,2 prosenttiin kuluva vaalikauden aikana. Nosto voidaan aloittaa jo vuoden 2004 talousarviossa korottamalla kuntien osuutta 20,75 prosenttiin.

Muutos vähentäisi valtion osuutta yhteisöveron tuotosta noin 50 miljoonalla eurolla.

**Ehdotus**

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

*että valiokunnan mietintöön sisältyvä 1. lakiehdotus hyväksytään muutoin sellaisenaan, paitsi lain 12 §:n 1 momentti muutettuna (Vastalauseen muutos-ehdotus), ja*

*että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana.*

**Vastalauseen muutosehdotus:**

12 §

*Veronsaajaryhmien jako-osuudet*

Valtion jako-osuus on 77,45 prosenttia, kuntien jako-osuus on 20,75 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,80 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

(2 mom. kuten VaVM)

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2003

Jyri Häkämies /kok  
Jari Koskinen /kok

Pekka Kuosmanen /kok  
Irja Tulonen /kok

## VASTALAUSE 3

*Perustelut*

Vihreä eduskuntaryhmä tunnustaa, että Lipposen toinen hallitus, jossa olimme mukana, teki virheen, kun yhteisöveron tuotosta kunnille menevää osuutta alennettiin. Kun yhteisöveron tuotto muutenkin laski samaan aikaan, vaikutus oli joillekin kunnille kerta kaikkiaan liian raju. Helsingin kaupunki on 3 vuodessa menettänyt yhteensä 500 milj. euroa, mistä noin kaksi kolmasosaa aiheutuu yhteisöveron jakomallin muutoksesta. Tämä on rajumpi pudotus tuloihin kuin se, jonka 1990-luvun alun lama aiheutti. Vanhasen hallituksen käsissä on, korjataanko tämä virhe. Tätä lupasivat vaalien alla sekä keskustan puheenjohtaja että sdp:n kärkipoliitikot. Nyt valtiovarainministeri Kalliomäki sanoo, että yhteisövero on kunnille liian suhdanneherkkä tulonlähde. Itse asiassa valtion toimet ovat heitelleet kuntataloutta paljon äkillisemmin ja arvaamatomammin kuin suhdanteet. Lisäksi yhteisövero on kunnille ainoa kannustin hankkia itse aktiivisesti uusia työpaikkoja. Kun koko maa tarvitsee uusia työpaikkoja lisää, valtion kerta kaikkiaan kannattaa pitää yllä tällaista porkkanaa.

Yhteisöveron jako-osuuksiin viime vuosina tehdyt muutokset ovat vaikuttaneet merkittävästi erityisesti Helsingin kaupungin taloudelliseen tilanteeseen. Valtio on yksipuolisilla päätöksillään ottanut itselleen yhä suuremman osan yhteisöverojen tuotosta, ts. pienentänyt kuntien osuutta. Samaan aikaan kuntien keskinäistä jakoa on muutettu Helsingin tappioksi. Erityisesti vuoden 2002 uudistukset kohdentuivat nimenomaisesti Helsinkiin ja olivat sen osalta liian raskaita. Arvonlisäveron palautusten takaisinperinnästä luovuttiin ja vastaava osuus kuitattiin pääosin kuntien yhteisövero-osuudesta. Lisäksi kuntien valtionosuusjärjestelmään sisältyvän verotulotasauksen ns. kattosääntö poistettiin. Uudistusten seurauksena Helsingille tulevat valtionosuudet ovat pienentyneet niin, että Helsinki itse asiassa maksaa valtiolle. Huolimatta erittäin voimakkaista talouden tasapainot-

tamistoimenpiteistä, kaupungin lainakanta on kääntynyt jyrkkään nousuun. Tulot uhkaavat jäädä pysyvästi menoja pienemmiksi. Tämänhetkinen arvio alijäämästä vastaa melkein neljää veroprosenttia.

Tulevaisuudessa Helsinki tarvitsee lisää tuloja peruspalveluiden turvaamiseksi. Pitkällä aikavälillä yhteisöjen osuus Helsingin verotuloista on ollut keskimäärin 20 prosentin luokkaa. Kuntien yhteisövero-osuutta tulisi nostaa kaikkien kuntien osalta sellaiselle tasolle, että se turvaisi myös Helsingille yhteisöverotulon, joka vastaa pitkänajan keskiarvoa vähennettynä arvonlisäveron takaisinperinnän poistumisesta saadulla hyödyllä. Tämä edellyttäisi kuntien yhteisövero-osuuden nostamista noin 30 prosenttiin. Valtiontalouden kireän tilanteen vuoksi tällainen korotus ei kerralla ole mahdollista, vaan korotukset tulisi jakaa useammalle vuodelle. Vuodelle 2004 osuutta tulee nostaa prosenttiyksiköllä 20,75 prosenttiin.

Koko kuntatalous on ensi vuonna edelleen alijäämäinen, kuten se tämänhetkisten näkymien mukaan tulee olemaan koko hallituskauden. Peruspalvelujen järjestämiseksi kunnilla tulee olla mahdollisuus kerätä veroja, ja yhteisövero tuleekin säilyttää kuntien verotusmuotona.

Kuntatalous on vuonna 2003 heikentynyt merkittävästi. Vuosikatteiden heikkeneminen on ollut tyypillistä erityisesti suurille kaupungeille, joiden talouskehitys kääntyi heikkenevään suuntaan jo vuonna 2002. Syitä heikkenemiseen tuolloin olivat huonon yleisen taloudellisen tilan ohella valtiovallan ratkaisut, jotka kohdistuivat taloudelliselta kantokyvyltään vahvoihin kuntiin. Yhteisövero on keskeinen osa kuntapalveluiden rahoitusta. Se myös kannustaa kuntia elinkeinopolitiikassa ja siihen liittyvässä kaavoituspolitiikassa.

Yhteisöveron poisto toisi lisää epävarmuutta kuntien talouteen. Tiheät veroperusteiden ja valtionosuusjärjestelmän muutokset sekä uudet, kustannusvaikutuksiltaan epäselvät palvelu-

uudistukset ovat vaikeuttaneet jo monena vuonna kuntien taloussuunnittelua.

Nykyinen kuntakohtaisen jako-osuuden laskentatapa tasaa riittävästi yhteisöveron suhdanvaihteluita, ja kunnan saama osuus on aiempaa selvästi paremmin ennakoitavissa. Kunnilla on myös talouden ja tilinpidon keinoja yhteisöveroheilahtelujen tasoittamiseksi. Valtiovarainministeriön keskeinen perustelu kuntien yhteisöverotusoikeuden leikkaamiselle on siten poistunut.

Sisäasiainministeriön työryhmä on tarjonnut mallia, jossa kuntien nyt saamat yhteisöverot korvattaisiin lisäämällä valtionosuuksia ja muuttamalla tasausjärjestelmän rajoja. Vaihtokauppa näyttää neutraalilta, kun laskelma tehdään nykyisellä, ennätyskellisen alhaisella yhden miljardin yhteisöverotuotolla. Tässä suhdannetilanteessa tehty vaihtokauppa olisi kuitenkin kunnille tulevaisuudessa hyvin epäedullinen.

#### **Ehdotus**

Edellä olevan perusteella ehdotan,

*että valiokunnan mietintöön sisältyvä 1. lakiehdotus hyväksytään muutoin sel-*

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2003

Anni Sinnemäki /vihr

*laisenaan, paitsi lain 12 §:n 1 momentti muutettuna (Vastalauseen muutosehdotus), ja*

*että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana.*

#### **Vastalauseen muutosehdotus:**

12 §

#### *Veronsaajaryhmien jako-osuudet*

Valtion jako-osuus on 77,45 prosenttia, kuntien jako-osuus on 20,75 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,80 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

(2 mom. kuten VaVM)



## VASTALAUSE 4

**Perustelut**

Hallituksen esityksellä verontilityslain 12 §:n muuttamisesta (HE 50/2003 vp) halutaan kompensoida kunnille ja seurakunnille niitä tuloveronalennuksia, jotka varsinkin ansiotulovähennyksen korottaminen niille aiheuttaa. Kuntien tulonmenetykset korvataan korottamalla kuntien valtionosuuksia. Seurakuntien tulonmenetyksiä ei voida kuitenkaan kompensoida vastaavalla tavalla, vaan kompensoiminen tapahtuu yksinkertaisimmin muuttamalla yhteisöveron jakoperusteita.

Hallituksen esitys kompensoida seurakunnille niiden noin 22 miljoonan euron tulonmenetyksiä korottamalla seurakuntien osuutta 0,1 prosenttiyksiköllä kattaa vain 5 miljoonaa euroa edellä mainitusta 22 miljoonan menetyksestä. Koko tulonmenetyksen korvaaminen edellyttää, että seurakuntien osuutta nostetaan 0,4 prosenttiyksiköllä.

Yhteisöveron merkitys on sekä kunnille että seurakunnille hyvin huomattava. Viime vuosina jako-osuuksia on muutettu valtion eduksi, ja osittain tästä syystä kunnat ovat joutuneet taloudellisesti vaikeaan tilanteeseen. Yhteisöveron jakoperusteiden muutos on koskenut erityisesti sellaisia kuntia, joissa on suhteellisen paljon yritystoimintaa. Kuntien jako-osuuden pienentäminen viime vuonna vaikutti merkittävästi mm. Helsingin kaupungin talouteen.

Kristillisdemokraattien vaihtoehtobudjettiin sisältyy kuntien aseman vahvistaminen yhteisöveron jako-osuuksia muuttamalla niin, että kun-

tien euromääräinen osuus kasvaisi 30 miljoonalla eurolla. Tämä toteutuisi nostamalla kuntien osuutta valtion kustannuksella 0,6 prosenttiyksiköllä.

**Ehdotus**

Edellä olevan perusteella ehdotan,

*että valiokunnan mietintöön sisältyvä 1. lakiehdotus hyväksytään muutoin sellaisenaan, paitsi lain 12 §:n 1 momentti muutettuna (Vastalauseen muutos-ehdotus), ja*

*että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana*

**Vastalauseen muutosehdotus:**

## 12 §

*Veronsaajaryhmien jako-osuudet*

Valtion jako-osuus on 77,55 prosenttia, kuntien jako-osuus on 20,35 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 2,1 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

(2 mom. kuten VaVM)

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2003

Bjarne Kallis /kd